

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

256. An Resignatarius teneatur stare transactioni factæ per Resignantem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

lam *ibid.* existimat: tunc nomine Ecclesie factam locationem, quando reditus non ad praelatum, qui simplex administrator est, pertinent, sed ad Ecclesiam, quamquam Tond. *num. 4.* & alias asserat conjecturas facta locationis nomine Ecclesie ex Socin. *Sen. conf. 34. n. 4. vol. 3.* veluti si contraxit expressio officii nomine, modò locatio sit utilis Ecclesie; Item si onus Ecclesie fuit in iunctum (sicut contra præsuntur facta nomine proprio, si onus ipsi Reſtori fuit in iunctum, vel si is nomine proprio expresso vocatus fuit locator) item si plura pacta Ecclesie utilia sint apposita &c. ac tandem remittat ad Mant. *l. 5. de acir. & ambig. convent. tit. 13. n. 16. & seq.*

2. Respondeo secundò: Quando locatio facta nomine proprio, non tenetur successor illi stare. Ita Tond. *cit. nu. 1.* & AA. ab eo *ibid.* citati. Item Paris. *l. 1. g. 16. n. 47.* Idque si ve successerit in beneficio per obitum, si ve per resignationem vacante (etiam in casu licito, puta, dum locatio facta ad triennium, ultra quod facta non valet locatio bonorum Ecclesie ex constit. Pauli II, quæ incipit *ambrosia. in extrav. tit. de rebus Eccles. non alienand. de quo vide Tond. loc. cit. à nu. 7.*) Item si ve resignatio facta simpliciter, si ve in favorem. Tond. *loc. cit. à n. 20.* citans Covar. *ubi ante. Trentacinq. l. 3. tit. de locatione. ref. 3. n. 8.* Cancr. *l. 1. par. resol. c. 14. n. 45.* & specialiter Barb. *in l. si filiofamil. §. fin. ff. solut. matrim. num. 19.* & Anton. de Marin. *quotid. resolut. c. 259. n. 11.* pro eo, quòd in resignatione in favorem resignatarius non teneatur stare locationi factæ per resignantem contra Lovet. *in recollect. arrest. lit. S. n. 11.* etiam addit in fine, & alios quosdam doctores Gallos, distinguentes & admittentes, non tenentur successor stare locationi antecessoris resignantis purè seu simpliciter; secus si is resignavit in favorem. Item contra Gratian. *discept. ser. 606. nu. 20.* & alios apud Tond. *n. 12. & 13.* tenentes simpliciter, teneri stare successorem per resignationem locationi, non tamen teneri successorem per obitum. Ratio responsionis est in primis contra hos postremos; quia mors & resignatio beneficii æquiparantur, & resignans dicitur mortuus in beneficio, & ideo omnes obligationes ejus occasione præstitæ per resignationem admittam extinguuntur. Tond. *n. 24.* Dein ratio generalis responsionis est quòd successor in beneficio non potest repræsentrare personam antecessoris, nec potest dici successor universalis; cum non succedat in omnibus bonis; imò nec succedat ex persona, nec ex jure cedentis, sed ex novo jure, quod creatur, & in eum transfertur ab habente potestatem conferendi, ut bene Abbas *in c. una. de jurepatr. n. 5.* quæ ratio æquè concludit in resignatione purà, ac in conditionali factà in favorem. Tond. *loc. cit. n. 21.* Nec obstat, quòd quando usufructus finitur facto usufructuarii, successor teneatur stare conditionibus prioris possessoris, praelatus autem seu Reſtor beneficii habeatur loco usufructuarii; nam etsi æquiparatio usufructuarii & beneficiati admittatur passim à DD. non tamen in omnibus procedit; præsertim ubi est diversa ratio, prout est in præsentibus; siquidem quando usufructuarius renunciat in favorem proprietarii vel alterius, successor ille jus & causam habet à renunciante, quod, ut dictum, in resignatione beneficii fecus est; quia resignatarius derivat jus à collatore habente potestatem conferendi, & in Ecclesia non dantur successiones hæreditariæ, aut

ex jure auctorum, sed ex collatione Superiorum, & ideo succedens in usufructu ex facto, nimirum renunciatione usufructuarii tenetur stare colono, non autem qui succedit in beneficio. Tond. *n. 26.*

3. Respondeo tertio: Quin etiam si conductor pretium suæ conductionis anticipatè solverit, non liberatur erga beneficii successorem, sed agere duntaxat potest conductor contra hæredes & bona locatoris defuncti (quemadmodum præscindendo etiam ab ista anticipata solutione procedit effectus locationis, nimirum, ut conductor agere possit contra fidejussores & hæredes praelati locantis ad consequendum suum interesse. Tond. *n. 16.* citans Barb. *ubi supra.* & de prest. *Ep. alleg. 94. n. 12.*) Tond. *n. 33.* citans Carocium *de locat. p. 3. q. 1. de reb. Eccl. locand. n. 75.* Menoch. *conf. 1134. n. 6. vol. 12. &c.* Nam quidquid distinguant Tusch. *cit. l. conclus. 419. n. 21.* Abbas & alii post Trid. *sess. 25. c. 11.* generaliter statuendum est, locationes factas per anticipatas solutiones, quocunque privilegio non obstante, nullas & invalidas esse in præjudicium successorum, etsi agi possit contra hæredem locatoris, si sit solvendo. Tond. *n. 34.* citans Barb. *in l. si filiofamil. §. fin. ff. solut. matrim. n. 27.* Porro anticipata solutio dicitur, non solum si fiat pro futuris annis, verum etiam pro eodem anno, sed ante fructuum collectionem; quia Reſtor beneficii, si decedat ante fructus collectos, & à solo separatas, non potest de illis disponere, sed reservandi sunt successoribus, & illi debentur, prout generaliter de omnibus fructibus inexactis statutum per Bullam Jul. III. confirmatam per Urban. VIII. 5. Aprilis 1628. nec non ex juris communis dispositione: & hinc solutiones factæ per conductorem pro fructibus nondum per eum perceptis non liberant solventem, utpote factæ non legitimo creditori, imputetque sibi idipsum conductor, utpote sciens mortè locatoris supervenire potuisse. Tond. *n. 35. & 36.* citans Ferret. *conf. 225. n. 5. & 6.* Quod ipsum tamen limitatur ita, ut si conductor probaret pecunias solutas Reſtori mortuo conversas fuisse in utilitatem Ecclesie, successor illas repetere nequeat, saltem pro rata versionis. Tond. *nu. 37.* citans Barb. *ubi ante. Quin. conf. 60. n. 1. vol. 1. &c.* ac dicens idem esse si probetur, pecunias illas versas in alimenta studentium ejusdem collegii, eò quòd successor teneatur solvere debita contracta per antecessorem pro alimentis maxime favore studiorum, citat pro hoc Barb. *de pot. Ep. alleg. 94. n. 4.* Rebuff. *de privileg. Scholar. privi. 26. n. 92.* Vide plura de hac materia successoris tam in beneficialibus, quàm aliis quoad effectum locationis apud Tusch. *loc. cit. uti & conclus. 918. & 420.* Barb. *in c. fin. ne praelati vices suas, & in l. emptorem. c. de locato & conducto. Mareſcot. l. 1. par. resol. c. 18. &c.* apud Tond. *n. 38.*

Quæstio 156. An resignatarius teneatur stare transactioni factæ per resignantem?

Respondeo affirmativè. Paris. *l. 1. g. 16. n. 68.* citans Rebuff. *conf. 104. num. 21.* ac dicens esse communem; eò quòd transactio potius fiat inter Ecclesias & dignitates quàm inter personas, & veniens de transact. & ibi communiter AA. Et quæ fiunt nomine dignitatis, transeunt & ligant successorem, c. quoniam Abbas. *de off. deleg. & ibi communiter DD.* Paris. *n. 69.* modò tamen transactio facta in utilitatem Ecclesie, & ad sit confirmatio Papa, Paris. *nu. 70.* citans Rebuff. *ubi ante.* & DD. commu-

communiter in *cit. c. veniens*, quemadmodum & successor tenetur servare pacta & conventiones initas pro necessitate Ecclesie per prædecessorem. *Parif. loc. cit. n. 50.* citans Cynum & Bald. in *l. digna vox. c. de ll. Butrium, conf. 58.* Bursat. *conf. 342. num. 1. fol. 4.* Rebuff. *super concordat. tit. de collatione. &c.*

Questio 257. An resignatarius teneatur solvere debita contracta per resignantem?

1. **R**espondeo primò affirmativè: Si fuerint contracta pro necessitate Ecclesie. *Parif. cit. q. 16. n. 49.* juxta *c. 1. de solut. & ibi Abb. gl. & Doctores communiter.* Quod ipsum extendi ait *Parif. ibid. n. 51.* ad debita contracta pro necessitate persona illius, qui Ecclesiam possidet; & citat pro hoc *Abb. in c. present. de pignor. n. 5.* & in *c. per suos. de donat. n. 2.* Mandos. in *cit. c. 1. de solut. nu. 11.* & *Rotam in Cauriensi pecuniaria. 11. Feb. 1547.* &c. eò quòd videantur hæc debita contracta pro necessitate Ecclesie. *Parif. n. 51. ex Mandos. ubi ante.*

2. Respondeo secundò: Si tamen debita illa per resignantem vel prædecessorem contracta voluntarie, non tenetur resignatarius vel successor ad ea solvenda, ut communiter doctores per *Abbat. in cit. c. 1. de solut.* Sic v. g. vicarium Episcopi jam defuncti non posse perere Salariū non conventum, à successore in Episcopatu pro servitiis præstitis ejus prædecessori; cum debitum sit voluntarium; eò quòd Episcopus non teneatur ex necessitate habere vicarium. *Parif. nu. 53.* ait resolutum in *Zamarenfi pecuniaria. 5. Nov. 1543.*

Questio 258. An, & quando resignatarius teneatur prestare alimenta resignanti?

Respondeo: Dum resignanti ordinato non titulo beneficii resignati, sed aliter, vel tituli patrimonii, deficit congrua sustentatio, diminuto v. g. per calamitatem temporum patrimonio, competere eidem resignanti actionem contra resignatarium pro supplemento ejus, in quo diminutus redditus patrimonialis pro congrua sustentatione sufficiens ad instar illius obligationis alendi donatorem vel benefactorem, quæ de jure incumbit donatario vel beneficiato, sive Ecclesie patronata, ejusque Rectori respectu alendi patroni indigentis, tradit *C. de Luc. de benef. d. 37. num. 15.* multò que magis videtur id procedere, dum resignanti ordinato titulo beneficii resignati deficit congrua sustentatio; eò quòd talis resignatio nullatenus admittatur, nisi cum clausula; modò resignans aliunde vivere valeat; verum de his accuratius infra.

Questio 259. An resignatarius teneatur purgare attentata (intellige in causa beneficii resignati) per resignantem?

1. **R**espondeo affirmativè: *Parif. l. 1. q. 16. n. 41.* contra quosdam, quos tacito nomine refert citans *Rotam in Ariminensi nullitatis & attentator. 27. Apr. 1556.* ubi teste *Lancelot. de attentat. c. 4. ampliat. 5. n. 3. & c. 29. nu. 102.* censuit, non esse procedendum in causa, nisi purgatis per resignatarium attentatis; quia mediante resignatione subrogatur resignatarius in jus resignantis, qui attentavit. *Parif. n. 42.* Et tenentur ad purganda attentata non solum ij, qui per se vel alium, de suo tamen speciali mandato, attentarunt; sed is, qui li-

cet actualiter non attentavit, habet tamen causam ab attentante. *Parif. n. 43.* citans *Lancell. cit. c. 29. colum. ult.* eò quòd licet regulariter non detur remedium attentatorum contra tertium, ut citatis pluribus *Parif. n. 44.* datur tamen contra tertium habentem causam à iudice vel parte. *Parif. n. 45.* citatis quoque pluribus.

2. Limitanda nihilominus responsio, ut non procedat, dum resignans attentasset post factam resignationem; tum enim, et si resignatarius habeat causam ab eo, qui attentavit; habet tamen eam ab eo, antequam attentavit; & sic non tenetur attentata ab eo purgare; quemadmodum habens causam à colligante, dum habet illam ab illo ante litteram; non attentat capiens possessionem; juxta quòd dictum in *Salamanti. s. Pauli. 15. Decemb. 1568.* *Parif. n. 45. & 46.* hæc ipsa speciali casu disputato diu in *Rota in Salamanti. portionis. 16. Nov. 1546.* exemplificans.

Questio 260. An resignatarius teneatur purgare spoliū resignantis, sive an spoliatus à resignante (intellige in causa beneficii resignati) possit agere spolio contra spoliantis successorem per resignationem, sive contra resignatarium?

Respondeo affirmativè: *Parif. l. 1. q. 16. nu. 57.* dicens, esse veriore & communem, ac citans pro ea *Sarnens. de trienal. q. 11. &c.* eò quòd res transeat cum suo vitio. *c. ex parte. de restit. & ibi Innoc. Parif. n. 58.* unde subrogatus in jus alterius, etiam quoad possessionem, tenetur purgare spoliū, sicut ille, in cuius locum subrogatus, juxta *l. rem, qua nobis. ff. de acquir. poss. & ibi doctores communiter; & in c. sepe. de restit. spoliat. Parif. nu. 59.* citans *Sarn. ubi ante.* & hinc remedium dicitur capitis sæpe datur adversus successorem etiam singularem, si sciens &c. ut ibi dicitur. *Parif. n. 60.* citato *Arcino conf. 103. n. 4.* &c. scientiam autem illa præsumitur. *Parif. n. 61.* juxta *Alex. conf. 103. n. 13. l. 2. Ruin. conf. 38. num. 12. l. 5. Cravett. conf. 225. n. 8.* & alios ab eo citatos.

Questio 261. An confessio cedentis seu resignantis præjudicet seu noccat cessionario seu resignatario?

1. **R**espondeo primò affirmativè: Si facta confessio ante renunciationem; sic si quis faceret in iudicio, se nullum jus habere in beneficio, & mox illud resignaret, resignatario nihil inde acquireretur. *Lott. l. 3. q. 14. n. 83.* *Parif. cit. q. 16. n. 20.* dicens esse communem. *argumento l. factam. §. si heres. ff. ad Trebell. & juxta Rotam in Tirafon. archipresb. 27. Maii. 1542.* teste *Put. decis. 149. l. 1.* & hinc resolutum à *Rota in Astoricensi. de sorias.* teste eod. *Put. decis. 79. l. 2.* quòd cessionarius non possit revocare confessionem procuratoris cedentis factam ante renunciationem, adeò que non possit cessionarium habere regressum adversus cedentem, ut *Put. cit. decis. 149. l. 1.* Limitat tamen responsionem *Parif. nu. 24. in fine.* quòd etiam confessio facta ante cessionem non præjudicet cessionario, si nitatur alio jure, quàm cedentis.

2. Respondeo secundò negativè: Seu contrarium, ubi confessio facta fuit post renunciationem; eò quòd tunc resignans cessionario non possit præjudicare. *Parif. à nu. 21.* atque ita confessio resignan-